ସତୀଶ କୁମାର

ବନାମ

ଜରିଫ୍ ଅହମ୍ମଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଫେବୃଆରୀ 20, 1997

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଏସ୍. ସାଗହିର ଅହମ୍ମଦ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ଭଡ଼ା ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ :

ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମ 1882/ପଞ୍ଜୀକରଣ ଅଧିନିୟମ 1908/ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ଅଧିନିୟମ 1899 :

ଧାରା 3 ଏବଂ 53-A/ଧାରା17 (1) (d)/ 2 (14) - ପଟ୍ଟା ବିଲେଖ - 11 ମାସ ପାଇଁ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ପଞ୍ଜିକୃତ ନ ଥିବା ପଟ୍ଟା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ, ସେଥିରେ ଥିବା ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରଭାବକୁ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ଏପରି ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ ଯେକୌଣସି କାରବାରର ପ୍ରମାଣ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରମାଣ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣୀୟ - ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଭଡାଟିଆଙ୍କ ବହିଷ୍କରଣର ଡିକ୍ରିର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 383/1984 ।

ସି.ଆର. 3613/1978ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 21.10.82/9.8.83 ତାରିଖର ବିଚାର ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀ ସପକ୍ଷରେ ଆର୍. ପି. ସିଂହଙ୍କ ପାଇଁ ମନୋଜ ଗୋୟଲ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ସକିଲ୍ ଅହମ୍ମଦ ସୟିଦ୍ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 2 ଅକ୍ଟୋବର, 1982 ଏବଂ 9 ଅଗଷ୍ଟ, 1983ରେ ଦେୱାନୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ସଂଖ୍ୟା 3613/78 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ।

ସ୍ୱୀକୃତ ସ୍ଥିତି ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ-ଜମି ମାଲିକ 30 ଅଗଷ୍ଟ, 1969 ରେ ଉତ୍ତରଦାତା-ଭଡ଼ାଟିଆ ସହ 11 ମାସର ଅବଧି ପାଇଁ 100 ଟଙ୍କା ଭଡ଼ା ପାଇଁ ପଟ୍ଟା ଚୁକ୍ତି କରିଥିଲେ I ପ୍ରତିମାସ 220 ଟଙ୍କା। ବକେୟା ଦାବି ଏବଂ ପରିଶୋଧ ନକରିବା ପାଇଁ ଭଡ଼ା ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି 1972 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 8 ତାରିଖରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା I ଏହା ପରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବେଦଖଲ କରିବା ପାଇଁ ଲଘୁ ବିବାଦୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ I ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ମେ 19, 1977 ରେ ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ଡିକ୍ରି କରିଥିଲେ I ଏହା ପରେ ଭଡ଼ାଟିଆମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଦାୟର କରିଥିଲେ I ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦୁଇଟି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପୀଠ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ :

"1. ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 107 ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜିକୃତ ହେବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ କୌଣସି ପଟ୍ଟା ବିଲେଖର କୌଣସି ଅବଧି, ଭାରତ ପଞ୍ଜିକରଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49ର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇପାରିବ କି?

2. ଏହି ମାମଲାରେ ଭାରତୀୟ ପଞ୍ଜୀକରଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49ର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଘରମାଲିକ ଏବଂ ଭଡାଟିଆଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ, ଭଡାର ହାର ଏବଂ ମୂଳ ପଟ୍ଟା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିବା ଅବଧିକୁ ଏକ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ କି ?

ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏହି ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣର ଉତ୍ତର ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ ପଟ୍ଟା ବିଲେଖ ଅସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ ଯାହା ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରମାଣରେ ମୌଖିକ ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ I ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣର ଉତ୍ତର ଦିଆଯିବା ପରେ, ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି, ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣରର ଆଦେଶ ଅନୁସରଣ କରି ପୁନରୀକ୍ଷଣକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ବେଦଖଲ ଡିକ୍ରିକୁ ବାତିଲ କରିଛନ୍ତି I ତେଣୁ, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ I

ବିଚାର ପାଇଁ ଉଠାଯାଉଥିବା ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ପଞ୍ଜିକୃତ ନ ଥିବା ପଟ୍ଟା ବିଲେଖ ପଞ୍ଜିକରଣ ଆଇନର ଧାରା 17 (1) (d) ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣୀୟ କି :

" (1) ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦସ୍ତାବିଜଟି ପଞ୍ଜିକୃତ ହେବ ଯଦି ଏହା ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଏପରି ଏକ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅବସ୍ଥିତ, ଯେଉଁଠାରେ ଏବଂ ଯଦି ଏହା ଅଧିନିୟମ ସଂଖ୍ୟା XVI/1864, କିମ୍ବା ଭାରତୀୟ ପଞ୍ଜୀକରଣ ଅଧିନିୟମ, 1866, କିମ୍ବା ଭାରତୀୟ ପଞ୍ଜୀକରଣ ଅଧିନିୟମ, 1871 କିମ୍ବା ଭାରତୀୟ ପଞ୍ଜୀକରଣ ଅଧିନିୟମ, 1877, କିମ୍ବା ଭାରତୀୟ ପଞ୍ଜୀକରଣ ଅଧିନିୟମ, 1908 ତାରିଖରେ କିମ୍ବା ପରେ ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଥାଇପାରେ, ଯଥା:

(b) ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ପଟ୍ଟା, କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ କୌଣସି ଅବଧି ପାଇଁ, କିମ୍ବା ବାର୍ଷିକ ଭଡା ଆରକ୍ଷିତ କରିବା ।

"ଭାରତୀୟ ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ଅଧିନିୟମ, 1899ର ଧାରା 2 (14) ରେ "ସଂରଚନା"କୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା "(l) ସଂରଚନାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦସ୍ତାବିଜକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଅଧିକାର କିମ୍ବା ଦାୟିତ୍ୱ, ସ୍ଥାନାନ୍ତର, ସୀମିତ, ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କିମ୍ବା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି ।

ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମ, 1982 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'TP ଅଧିନିୟମ') ର ଧାରା 3 ରେ "ସଂରଚନା" କୁ ଏକ ଅଣ-ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସଂରଚନା ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ପରିଭାଷିତ କରାଯାଇଛି । TP ଅଧିନିୟମର ଧାରା 107 କିପରି ପଟ୍ଟା କରାଯିବ ତାହା ସୁବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ । ଏହାର ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ଯେ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ପଟ୍ଟା, କିମ୍ବା: ଗୋଟିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ଯେକୌଣସି ଅବଧି ପାଇଁ, କିମ୍ବା ବାର୍ଷିକ ଭଡା ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା, କେବଳ ଏକ ପଞ୍ଜିକୃତ ସଂରଚନା ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇପାରିବ । ଏହାର ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗ ପ୍ରଥମ ଭାଗକୁ ବ୍ୟତିକ୍ରମ କରେ ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଯେ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପଟ୍ଟା ଏକ ପଞ୍ଜିକୃତ ସଂରଚନା ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ମୌଖିକ ଚୁକ୍ତିନାମା ଦ୍ୱାରା ଦଖଲ ବିତରଣ ସହିତ କରାଯାଇପାରିବ ।

ତେଣୁ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ତାହା ହେଉଛି : ମାସକୁ ମାସ କିମ୍ବା 11 ମାସ ପାଇଁ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ପଟ୍ଟା ଏକ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ପଞ୍ଜୀକରଣଯୋଗ୍ୟ ଦସ୍ତାବିଜ କି, ଯଦିଓ ଏହାକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 (14) ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଏକ ସଂରଚନା ଭାବରେ ଲେଖିବାକୁ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଥିଲା କି ? ପଞ୍ଜୀକରଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17 (1) (d) ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 107ର ପ୍ରଥମ ଭାଗର ଏକ ମିଳିତ ପଠନ, ଯେପରି ଏଠାରେ ପୂର୍ବରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଛି, ଏହା

ସୂଚିତ କରେ ଯେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ପଟ୍ଟା, ଏକ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ କିମ୍ବା ବାର୍ଷିକ ଭଡା ଆରକ୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ କେବଳ ଏକ ପଞ୍ଜିକୃତ ସଂରଚନା ଦ୍ୱାରା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିଲେଖ, ଯାହା ଲେଖାଲେଖି ଏବଂ ଦଖଲକୁ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ, ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଭାବରେ ପଞ୍ଜିକରଣଯୋଗ୍ୟ ସଂରଚନା ନୁହେଁ ।

ପଞ୍ଜୀକରଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49 ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରକାରର ଦସ୍ତାବିଜ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନିଷେଧ କରେ । ଏହା ନିମ୍ନରେ ଦର୍ଶାଗଲା :

"ଧାରା 17 କିମ୍ବା ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମ, 1882ର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପଞ୍ଜିକୃତ ହେବା ପାଇଁ କୌଣସି ଦସ୍ତାବିଜ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ -

(a) ସେଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କୌଣସି ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବ; କିମ୍ବା

(c) ଏପରି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା କିମ୍ବା ଏପରି କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଯେକୌଣସି କାରବାରର ପ୍ରମାଣ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ;

ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ପଞ୍ଜିକୃତ ହୋଇନାହିଁ :"

ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଏହି ପ୍ରାବଧାନ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ଏଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ତିନୋଟି ପରିସ୍ଥିତି ସହିତ ଜଡିତ ଏକ ଦସ୍ତାବିଜର ପ୍ରାପ୍ତି ସହିତ ଜଡିତ ବ୍ୟତିକ୍ରମଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ, ଯଥା, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷତା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ଅଣପଞ୍ଜିକୃତ ଦସ୍ତାବିଜ କିମ୍ବା TP ଅଧିନିୟମର ଧାରା 53-A ଅନୁଯାୟୀ ଚୁକ୍ତିନାମାର ପ୍ରମାଣ କିମ୍ବା ଆଂଶିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ କିମ୍ବା ବନ୍ଧକ କାରବାର ପାଇଁ ପ୍ରମାଣ ବ୍ୟବହାର କରିବା । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ମିଳିତ ପ୍ରଭାବ ହେଉଛି ଯେ ମାସରୁ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପାଦିତ ଏକ ଅଣପଞ୍ଜିକୃତ ପଟ୍ଟା ବିଲେଖ, 11 ମାସରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ, ଯଦିଓ ଲିଖିତ ଏବଂ ଦଖଲକୁ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଛି, ତାହା ଅଧୀନରେ ଜଣେ ଭଡାଟିଆଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ଏହା ଏକ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଭାବରେ ପଞ୍ଜିକରଣଯୋଗ୍ୟ ସଂରଚନା ନୁହେଁ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ପଞ୍ଜିକରଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49 ରେ ଥିବା ନିଷେଧ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ଏଥିରେ ଥିବା ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରଭାବକୁ ବିଚାର କରିବା କିମ୍ବା ଏପରି ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯେକୌଣସି କାରବାରର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରମାଣିକ ଭାବରେ ଦସ୍ତାବିଜ ଗ୍ରହଣୀୟ ।

ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ନିଷ୍କର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିବା ସଠିକ୍ ନଥିଲା ଯେ ଏକ ଅଣପଞ୍ଜିକୃତ ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଦସ୍ତାବିଜ ଅନୁଯାୟୀ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଘରମାଲିକ ଏବଂ ଭଡାଟିଆ ଭାବରେ ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହାକୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ତଦନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ଡିକ୍ରିକୁ କିନ୍ତୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ, କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ବିନା ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି ।

R.P. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।